

I. Vykoreněná

Peklo za Ráj přestrojené
hory a moře úsměvů
Vše se blyští, všechno, jen ne
tón upřímnosti ve zpěvu

Pro školu les pokácí si
zem, kterou těžba probodla
Na „há“ změní si pak „cis“ i
prodat se celá odhodlá

Z kmenů již pouze kůra zbývá
tlející, shnilá, odpudivá
kořeny? Ty jsou vyrvané

Z kmenů je popel vysypaný
kde není cíl, tam nejsou plány
kde není cíl, nic nevstane

II. Nebezpečí je jinde

Že zloděje meloun zláká?
Bílý den je pod palmami
Díváte se na makaka
šedý, drzý – sedí s vámi

Pracka přitom Colu třímá
na větev s ní zvíře pádí
nedívá se rovně, zpříma
spíše šejdrem, k harampádí

Oko mžourá, pošilhává
co by, když to není strava
odnesl si aspoň k hraní

Ostrov se ho neobává
Jemu hrozí jiná hlava
která hledá, co je k mání

III. Malý zelený postrach

Vidět skoro nikdy není
zato slyšet je ho stále
cirkulárka ve stavení

nevřeští jak tělo malé

Jak dynamit v katedrále
působí to jeho chvění
nepříjemné, vytrvalé
kovadlinky v uších plení

Ráno, ve dne, po setmění
ozývá se nohou tření
hmyzu, který zmučí krále

Nebe zčerná, moře pění
v hrůzostrašném představení
které čeká na finále

IV. Dračí balada

Na sloupu je natotata
pohyb ladný, žádná tíha
pružná, mrštná, kamsi chvátá
hlavičku svou hrdě zdvihá
Slina se slinou se sbíhá
Svoji kořist dvakrát změří
než ji zhltně po večeři
Těžko říci, zda pak řihá
Nemá hřívu, ani peří
Ještěrka se rychle míhá

Zelená je, také zlatá
někdy barvu má jak dýha
Neobstojí před ní vrata
měnit místa skvěle stíhá
Jakmile je někde rýha
zvláště, když se zrovna šeří
na potvůrku, na ještěří
narazíte – a pak, fíha
je hned u vás – do pár vteřin
Gekončík se rychle míhá

Neobývá sice blata
na svou kořist ale číhá
Nebude to panna svatá
lumpáren se nevystíhává
Nezdobí ji velká piha
nerozrazí panty dveří
Ten, kdo na Satana věří
přimyslí jí rohy, kliš a
přiblížit se bojí keří
Ještěrka se rychle míhá

Děsí se i muži, kteří
Riskovali život – paiři
A co, když už zmizí sních a
Co pak raptor? Neudeří?
Ikonický drak se míhá